

MŪSU LIETUVA

NOSSA LITUÂNIA

Caixa postal 4421
01000 São Paulo, E.S.P.

Diretor responsavel
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO.
Redator: JONAS KIDYKAS
Adm.: JONAS BRUŽIKAS
o|o

Metinė prenumerata; 25.00 Kr.
Vienas numeris: 0.50 cts

NR 18 (1240)XXIV, 1972 M. GEGUŽIO-MAIO 4; R. JUATINDIBA 20; 03124 SÃO PAULO, ESP. Tel 273-03-38

BRAZILIJA

Gegužio 1 dienos proga prez. G. Medici paskelbė naują "salario minimo". S. Paulo, Rio, Guanabara, Minas Gerais ir Federaliniam Distrikte žemiausias atlyginimas dabar bus Cr 268.80.; Tai turėtų galioti trejiems metams.

Nepilnamečiams darbininkams atlyginimas: nuo 16 iki 18 metų 75 procentai (trys ketvirtadaliai salario minimo". Nuo 16 iki 18, metodiškai besimokantieji profesinio darbo, gaus pusę salario minimo.

Kitose valstijose nors atlyginimas pakeltas 24.44 procentų lieka dar mažasnis už aukščiausiai vardytas valstijas.

PENSIJOS ŽEMĖS ŪKIO DARBININKAMS.

Pirmą kartą Brazilijos istorijoje žemės ūkio darbininkams įvedama pensijos atlyginimai. Jie nėra didžiausi, bet iki šiol labiausiai apleistieji ir skurdžiausiai gyvenantieji darbininkai jau turės senatvėje nors „duonai ir druskai nusipirkti“ pinigų.

NEMOKAMI VAISTAI būsią duodami visiems, kas negali jų nusipirkti.

Reikia džiaugtis ta socialine pažanga, kurią taip apšaukiama „diktatorinė valdžia“ įveda Brazilijoje, kai per dešimtmečius valdę liberalai, socialistai ir kiti varguomenės „geradariai“ čia nieko nepadarė.

PREZIDENTAS MEDICI savo geg. pirmos dienos kalboje dar kartą paabrėžė, kad jo vyriausybė nuolat stengiasi artėti prie lygesnio krašto lobių pasidalinimo idealo. Pripažino, jog dar yra daug nelygybės ir skurdo, tačiau pamažele viskas gerėja, ir nuolat gerės.

PASAULYJE

VIETNAMAS. Jau kelintą savaitę čia siaučia žiaurios kovos. Pietų Vietnamam įsiveržė Š. Vietnamo kariuomenė ir vietos komunistinių partizanų remiama bei Sov. Rusijos apginkluota moderniais ginklais, stengiasi užimti tą nekomunistinę Vietnamo dalį. Ir jiems tai gana gerai klostosi.

S. Amerika dar padeda Pietų Vietnamui, bombarduodama Šiaurės Vietnamą iš lėktuvų ir laivų, bet nebeduoda savo karių kovoms žemės frotuose. Čia kovoja tik pietų vienamiečiai. Visi ženklai rodo, kad komunistai greit tą kraštą visiškai paims.

SOV. RUSIJA

Į Šiaurės Vietnamo sostinę HANOI atskrido gausi Sov. Rusijos delegacija. Itarinama, kad ji padės vietnamiečiams komunistams "suorganizuoti" naują komunistinį režimą.

LAIVAI LAUKIA. daug Amerikos laivų stovi Pietų Vietnamo pakrantėse, kad galėtų tuojau išgabenti visus amerikiečius ir vietnamiečius komunistams kraštą baigiant užimti.

Š. AMERIKA. Washingtone mirė žymusis krašto saugos policijos geriausias organizatorius Edward Hoover. Jis kone 50 metų tarnavo savo kraštui. Prez. Niksonas paskelbė trijų dienų gedulą

EGIPTAS. Prezidentas Nasseris nuolat graso vėl pradėti karą su Izraeliu. Bet tas, atrodo, nelabai tešijaudina, nes jaučias esąs labai stiprus atremti bet kokį arabų smūgį. Egiptas gauna daug ginklų iš Rusijos, žydai iš Amerikos.

M. LIETUVAI REIKIA 200 prenumeratorių. Nauju! Užsisakykite.

Mirė kun. B. Sugintas

CHICAGO, Ill. — Balandžio 20 d. 4:15 val. ryto šv. Kryžiaus ligoninėje mirė kun. Benediktas Sugintas.

Velionis buvo gimęs 1895 m. sausio 3 d. Vytogalos kaime, Skaudvilės vl., Tauragės apskr. Mokėsi Girdiškėse ir Jurbarke. 1913 m. įstojo į Žemaičių kunigų seminariją, kurią baigė ir kunigu įšventintas 1919 m. ge-



gužės 4 d. Vikaravo Kėdainiuose, Žemiuose, Smilgiuose. vėliau buvo kapelionas Kauno Pavasario gimn., Tauragės gimn. ir mok. sem., Gruzdžių pienininkystės ir gyvulink. aukšt. mokykloje. Klebonavo Paupy ir iš ten 1931 m. išvyko į Braziliją darbuotis lietuvių išeivių tarpe.

Vila Zelinoje, prie San Paulo, pastatė bažnyčią ir suorganizavo parapiją. 1937 m. grįžo Lietuvon, studijavo humanitarinius mokslus ir kapelionavo. 1944 m. išvyko į Vokietiją, 1949 m. atvyko į JAV ir apsigyveno Chicagoje. Čia ypač pasižymėjo rinkdamas aukas Balfui, Vasario 16 gimnazijai, kuriai surinko daugiau kaip 100 tūkstančių dol. Taip pat rinko aukas saleziečių ir Punsko mokykloms.

PAVERGTOJ LIETUVOJ

Bolognos mieste, Italijoje, metinėje vaikiškų knygų parodoje iš Lietuvos dalyvavo grafikai I. Katinienė, A. Skliutauskaitė, A. Surgailienė ir P. Repšys.

Lietuvos styginis kvartetas minėjo savo 25 metų sukaktį. Yra laimėjęs tarptautiniuose konkursuose ir daug koncertavęs kituose kraštuose.

Vilniaus centriniame istorijos archyve neseniai rasti du prancūzų rašytojo H. Balzac laišakai grafų Kosakovskių šeimai, rašyti apie 1847 metus.

Londonė išleistame fotografijos 1972 metų metraštyje yra penkių Lietuvos fotografų septynios fotografijos.

Vilniaus sporto rūmai pastatyti dešiniajame Neries krante. Vietos yra 6.000 žiūrovu, įskaitant 3.000 minkštasuolių. Teatrams yra 720 kv. metrų scena. Įrengimus ir baldus dirbo apie 30 Lietuvos įmonių, o projektavo architektai Z. Landbergis ir E. Chlomauskas.

Ofsetinės ir giliosios spaudos mašinas įsigijo K. Požėlos spaustuvė; Vaizdo spaustuvė importavo dvispalvę ofsetinę mašiną.

1970 metais Lietuvoje buvo išleista 17 milijonų knygų egzempliorių, o 1975 metais numatoma skaičių pakelti iki 21 milijono. Trūks-ta žodynų, enciklopedijų, grožinės literatūros ir mokyklų vadovėlių.

Pabaltijo Moterų Taryba New Yorke minėjo 25-ųjų metų veiklos sukaktį.

Apie trijų lietuvių kunigų teismus rašo ir toliau spauda vakaruose. Paskutiniu metu straipsniai buvo Paryžiaus dienraštyje "La Croix" mėnraštyje "Catacombes", Trieste dienraštyje "Vita Nuova", Torino "La Stampa" ir Pisos "Vita Nuova".

PALEISTI IŠ KALĖJIMO SOVIETAI

ATSISAKĖ

SKAITĖME IR JAUDINOMĖS SKAITYDAMI

L. Simučio raštą Aukščiausiai Sov. Rusijos valdžiai. Kaip nuoširdžiai atvirai jis aprašė ir savo tėvo nukankinimą, ir savo paties dalyvavimą partizanų eilėse, ir kodėl jis tai darė. Aprašė iš savo gyvenimą bei darbą sunkių darbų kalėjime, savo silpną sveikatą. Pripažino, jog



dabar, jei jį išleistų į laisvę, jis nebematų prasmės kovoti prieš bolševikus okupantus, bet jis galėtų būti naudingas darbininkas. Žinoma, jo raštas turi svilinte svilinti už aprašytų kankinimų atsakomųjų

akis. Bet kaip tik toks atviras, nuoširdus raštas, stačiai išpažintis, būtų turėjusi palenkti padorių valdininkų širdis tą kalinį išleisti namo iš kalėjimo. Deja, bolševikų valdžia, bent Rusijoje, tokio žmoniškumo nepažįsta ir Simučio nepaleido.

KAS BUVO TAIP ŽIAUSIAI NUKANKINTASIS SIMUČIO TĖVAS?

Apie jį turim tokių žinių: Jis buvo Adomas SIMUTIS. Kilęs iš Vegerių valsč. Mažeikių apskrities, nuolat gyveno savo namelyje Kaunatavoje, Luokės vlsč., Telšių apskrityje. Dirbo padieniu darbininku. Vedęs, turėjo du sūnus. Nepriklausomybės laikais nepriklausė jokiai politinei partijai. Ner jokių žinių, kad jis būtų kaip nors pasireiškęs sovietams Lietuvą okupavus. 1941 m. birželio 8 d. tik dvi savaitės prieš Vokiečių-Rusų karo pradžią, NKVD jį suėmė ir laikė Telšių kalėjime. Jo lavonas rastas Rainių miškelyje, drauge su kitais 72 žiauriausiai nukankintais draugais. Kaunatavoj niekas neabejojo, kad visus, tai gi ir Simutį, įskunde NKGB policijai po 1863 metų sukilimo Kaunatavo dvaro žemėse įkurdinti rusai kolonistai.

LIETUVIAI PASAULYJE

Anglų kalba Tautinės Bažnyčių Tarybos einas leidinys paskelbė kunigo P. Raugalo išverstą kun. A. Šeškevičiaus bylą, kurią gynėsi teisme už katekizmo mokymą.

Klevelando lietuviai (JAV-se) minėjo 100 metų nuo pirmojo lietuvių (Pranciškaus Freimono) atvykimo į miestą, kuris tuo metu tebuvo 35 m. senumo.

Londono, Anglijoje, lietuviai minė savo liet. parapijos 60-tąsias metines.

Petras Jurgėla, Lietuvos skautų įkūrėjas, šventė savo 75-tą gimtadienį. Gyvena JAV-se.

Australijos lietuviai ruošiasi dalyvauti tarptautiniame eucharistiniame Kongrese Melbourne 1973 metais.

Jonas Glemža, gyvenęs Vokietijoje, sukako 85 metus. Ilgus metus Lietuvoje dirbo kooperatyvų srityje, išeivijoje - Vlike ir Lietuvių Bendruomenėje.

El Universal, Caracaso dienraštyje, viename V.L. Pericoli straipsnyje apie Kiniją mini, kad Kinija, norėdama skaldyti Sovietų Sąjungą, remia ukrainiečių tautines pastangas. Autorius rašo, kad ne rusiškos Sibiro tautybės žvelgiančios į Kiniją kaip į savo išgelbėjimą.

Stefanija Stasiene
Cleveland, Ohio

GEGUŽIS

MOTINAI

Vienas gražiausių tėvynėjų pavasario mėnesių yra gražiais žiedais pasipuošęs gegužis. Tad neveltui ši gražiausią mėnesį Katalikų Bažnyčia paskyrė dangiškajai Motinai, o pasaulis žemiškajai. Juk motina tai tobuliausias ir gražiausias Dievo kūrinys, o kiekvienam krikščioniui tai šventa sąvoka. Ir pats Kristus ją pagerbė, pasirinkdamas skaisčiausią ir kukliausią iš moterų savo gimdytoja.

Kiekvienam iš mūsų motina yra uola vėtroje, pastogė dykumoje ir šventykla kasdieniniame gyvenime. Motina vienintelis žemės gyventojas prieš kurį daugiausia žmonių lenkiasi ne iš baimės, bet iš dėkingumo ir meilės. Žodis motina toks trumpas, bet kiek jis savyje slepia meilės pasiaukojimo ir skausmo. Kiekviena motina pakelia vargo, daugybę rūpesčių, bet kartu skleidžia begalinę meilę ir šilumą. Neveltui genijai ir kurėjai dėkingi savo motinoms už turimus talentus. Tautų didvyriai dėkingi savo motinoms už įkvėptą tėvynės meilę, patriotizmą, kuris juos įgalino atlikti karžygiškus darbus. Taigi kas negerbia motinos, tas negerbia ir savo tėvynės.

Tauta, kuri neteikia atitinkamo dėmesio savo motinoms, neturi nė moralinių gyvenimo pagrindų. Tokios tautos brutali jėga veržiasi ir neša pražūtį ten, kur ji pasiekia.

Mūsų tauta apie moterį ir motiną atsiliepia su didele pagarba ir meile. Tik pažiūrėkim kaip dainose, padavimuose iškeliamas moters meilė savam kraštui, kaip iškeliamas jos meilė savo šeimai, koks pasiaukojimas, karžygiškumas ir didvyriškumas! Kokia ištikimybė savajai religijai ir savajam kraštui lietuvė s motinos, ir apskritai moters, rodoma. Su krikščionybe atėjo ir Marijos garbinimas, kuris mūsų tautoje ėmė puikiai tarpti. Visi prisimename, kokie gražūs ir malonūs būdavo gegužės mėnesio vakarai, kai Marijos paveikslas skendėjo ievų ir purienų žieduose. Kaip nuostabiai ir gražiai jaunimas rinkdavosi kartu su suaugusiais į gegužines pamaldas.

O kiek Marijos garbei šventovių Lietuvoje! Tik prisiminkime Vilniaus Aušros Vartus, Šiluva, ir ki-

tas vietas. Neveltui Lietuva ir vadinama Marijos žeme.

Tad neatitolkime ir šiandien nuo Marijos, kad ji ir toliau liktų mūsų pavergtos tėvynės globėja ir palengvintų sunkią vergijos našta mūsų kenčiančios tautos, ir leistų kaip galint greičiau patekti laisvės aušrai.



Mama

Ir ką nuskinti Tau brangaus?
Gal mėlynais žiedais žibutę?
Dabar žiema... jos nerasiu.
Geriau išrinkti ant Dangaus
Tau laimės žibančią žvaigždutę.

Mama!.. Pirmutinis kūdikio šauksmas: "Mama, noriu valgyt; mama, man šalta; mama, man skauda galvą." Ir visur ta paprasta moteriškė atsiranda. Naktį, kai kūdikis serga, ji sėdi prie jo lopšiuo; dieną visur ji bėga ir saugo savo vaikelį kad nieko jam netrūktų, kad viskuo būtų aprūpintas.

Viską ji perneša, ir kantriai, su meile seka savo vaikučių žingsnius, rūpinasi nuo pirmos jų gyvenimo minutės iki jos akys amžinai užgęsta.

Kiek tai yra motinų, kurios užaugina pulkus vaikų o atėjus jos senatvei, arba reikalui prisiglausti prie savo vaikų, jai nėra vietos; jeigu kuris jos vaikas pasiima ją pas save, tai ne dėl meilės ir dėkingumo motinai, bet tiktai kaip kokią nemaloniją pareigą. Ir ta vargšė moteris, kuri viską jam davė, nieko negailėjo, gauna iš savo sūnaus ar dukters

lėkštę valgio ir lovą miegoti, kaip kokią išmaldą, laiko senutę kaip kokią nemaloniją našta.

Žinoma, yra ir gerų vaikų, mylinčių savo motinas. Jie yra jai dėkingi ir prižiūri ją su meile. Bet tokių gal mažesnė dalis.

Kodėl mes taip mažai įvertiname tą, kuri yra verta didžiausios meilės ir pagarbos?

Gegužės mėnesį, Marijos mėnesį, mes skiriame vieną dieną pagerbti savo motinas. Ne tik tas kurios davė mums gyvybę, bet ir tas, kurios, nėturedamos savo vaikų, užaugino svetimus našlaičius. Tos motinos yra vertos dar didesnės mūsų meilės ir pagarbos.

Bet mes niekada neįvertiname motinos, kol mes ją turime; tik kai netenkame, tada suprantame ir vertiname, bet jau per vėlu.

Nijolė Pupienytė-Mikalkėnienė.

MOTINOS RANKOSE

MŪSŲ TAUTOS ATEITIS

Laisvė ir nepriklausomybė yra brangi kiekvienam žmogui. Jos trokšta vyrai, moterys ir net vaikai. Todėl nenuostabu, kad visos tautos savo laisvės paskelbimo dieną ir kitas tautines šventes mini nepaprastai džiaugsmingai ir kasmet kartoja priaugančios kartos. O dar labiau pajunta laisvės vertę ją brangina ir trokšta ją praradusieji.

Nors šis svetingas kraštas priglaudė mus, leidžia mums visaip naudotis krašto laisve, tačiau negalim būti laimingi, žinodami, kad laisvė yra didžiausias tautos turas, kurį mums išplėšė svetimieji.

Mes džiaugiamės šio krašto 150 metų nepriklausomybe, bet giliai susimąstę vis liūdime Vasario 16 ir ypač birželio 14-tą Lietuvos laisvės praradimo ir lietuvių vergijon trėmimo dieną.

Tai itin skaudžiai kasmet pergyvena lietuvė motina. Ji sielojasi ne vien dėl to, kad šie tragiški tautos įvykiai jos sieloj paliko neišdildomus matyto siaubo prisiminimus ir neišgydomas sielos žaizdas, o todėl, kad ji jaučia ir gerai žinjo, kad tik jos — lietuvių motinos rankose yra mūsų tautos ateitis.

Tęsimys 4 psl.

HUSEINO PLANAS

P. Pakalnis

Sušaukęs įtakingus krašto politikus, neseniai Jordano karalius Husseinas paskelbė planą, kuriuo iš vakarų ir rytų Jordano kraštu jis norėtų sudaryti Federalinę Jordano Karalystę. Tas planas arabų kraštuose sukėlė daug ginčų ir buvo visai įvertintas. Norint suprasti Husseino mintį ir padėti, reikia mesti žvilgsnį į praeitį.

1948 m. Jungtinių Tautų aktu buvo sudaryta nepriklausoma Izraelio respublika, kuriai priklausė ir vakarų Jordano kraštas, žinomas Sename Testamente Samarijos ir Judėjos vardais. Bet 1950 m. buvęs Jordano karalius tą kraštą užkariavo ir prijungė prie savo karalystės. Tuo metu arabų valstybės nenorėjo pripažinti Izraelio respublikos ir ruošėsi karui su žydais.

Karas prasidėjo tik 1967 m. vasarą, ir žydai jį laimėjo. Jie užėmė Sirijai priklausančias Dolano aukštumas, vakarinį Jordano kraštą ir visą Sinajaus pusiasalį, priklausantį Egiptui. Nepaisant, kad Jungtinės Tautos liepė Izraeliui atleisti užimtas žemes, žydai nepalėdo jų iš rankų ir tol jų neapleis, kol nebus pasirašyta taikos sutartis, garantuojanti Izraelio nepriklausomybę ir jo saugumą.

Įvairūs siūlymai

Per paskutiniuosius 5 metus buvo daug pasiūlymų ir derybų tarp žydų ir arabų, bet jos nedavė jokių teigiamų rezultatų. Izraelio, JAV ir Sovietų vyriausybės siūlė Egiptui įvairius planus, kad būtų išvalytas ir atidarytas Sueso kanalas, bet arabai ir žydai nesutarė, ir viskas pakibo ore.

Nematydamas jokios politinės prošvaistės, Jordano karalius Husseinas išėjo su savo planu. Jo nuo-

mone, rytų ir vakarų Jordano kraštai turėtų sudaryti autonominius vietinius su savo parlamentais, ministrų kabinetais ir atskiromis sostinėmis. Tačiau juos jungtų karalius, federalinė vyriausybė, bendras seimas bei bendra kariuomenė ir užsienio politika. Rytų Jordano karalystės sostinė pasiliktu Amano miestas, o vakarų - Jeruzalė.

Husseino planas yra vertas dėmesio, nes jis sudaro rimtą naujoms deryboms pamatą ir bent dalinai atitinka 1967 m. Jungtinių Tautų rezoliuciją. Ar šiaip, ar taip, vakarų Jordano kraštas yra apgyventas arabų, kurie Izraelio respublikoje sudaro svetimą elementą. Nors jų ekonominė padėtis žydų okupacijos metu žymiai pagerėjo, tačiau jie nenori būti Izraelio valstybės dalimi ir formaliai yra Jordano karalystės piliečiai. Gavę autonomiją, jie galėtų savarankiškai tvarkytis ir turėtų balsą federalinėje vyriausybėje.

Ar tikrai atmetė

Nors Izraelio vyriausybė Husseino planą oficialiai atmetė, bet paliko atviras duris deryboms. Izraelio vicepremjeras Jigal Allon visuomet buvo nuomonės, kad Izraelio saugumui užtikrinti, vakarų Jordano krašta reikėtų gražinti Jordano karalystei. Todėl, nepaisant oficialios nesantaikos, abiejų kraštų atstovai jau keletą kartų buvo slaptai susitikę ir ieškojo būdų išrišti 1967 m. karo iškeltus klausimus.

Husseino planą, žinoma, atmetė Palestinos partizanai, kurie jokių būdu nenori pripažinti Izraelio valstybės. Tačiau jų balsas nėra svains nes jie atstovauja tik nežymia arabų dalį. 1970 m. Husseinas išvarė juos iš Jordano, o šiuo metų pradžioje Libano vyriausybė sustabdė jų veikimą savo teritorijoje.

Egipto prezidentas Sadat Husseino plano atžvilgiu yra rezervuotas ir tuo tarpu nepasisakė nei už, nei

prieš. Tik Irako ir Alžirijos vyriausybės pasisakė prieš, bet jos neturi priemonių keisti Husseino nusistatymą.

Atrodo, kad Husseino planui nėra priešingi Sovietai, kuriems dabar labai rūpi Vakarų Vokietijos sutarties patvirtinimas ir prekybos praplėtimas su Japonija. JAV vyriausybė Husseino planą sutiko labai šilčiau. Pats Jordano karalius kovo mėnesio pabaigoje sutiko su prezidentu Niksonu ir valstybės sekretoriumi. Tuo pačiu metu į Washingtoną atskrido ir Izraelio atstovai. Nežinoma, ką davė tie pasitarimai. Viens dalykas yra aiškus, būtent, kad karalius Husseinas nori taikos ir nuširdžiai jos siekia. Nors vakarų Jordanas yra mažas kraštas ir turi tik 620.000 gyventojų, bet jo žemė yra

labai derlinga ir visam Jordano karalystės ekonominiam gyvenimui būtina reikalinga. Izraeliui jis sudaro nemažą politinę balastą, o neturtingai Jordano karalystei - didelį ekonominį įnašą.



Motinos rankose iš 3 psl.

Dar liūdniau motinoms tėviškės padangėj, kur į kiekvieną lietuvių iš visų kryžkelių, laukų ir girių laisvės ilgesiu kalba už tėvynę kovoju sių ir žuvusių didvyrių ir partizanų dvasia, kur laisvės krauju apšlakstyta ir pavergėjų iššudyta vaikų motinos gailiomis ašaromis apraudota šventa Lietuvos žemė.

Mūsų tėvynei atgavus nepriklausomybę, džiaugsmu ir laime spindėjo kiekvienas Lietuvos kampelis džiūgavo seni, jauni ir mažai vaikai, įkvėpti suaugusių nuotaikos. O tą patriotinį jausmą jauniesiems įkvėpė lietuvių motina, atlikdama svarbų vaidmenį tautos gyvenime,

VINCAS PIETARIS

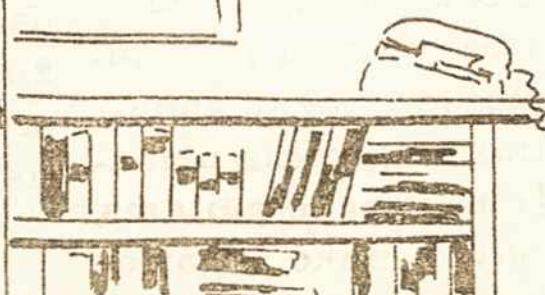
ALGIMANTAS

ALF. D. PETRAITIS

TA VAKARĄ LIKAU NAMIE. LAUKĖ LIJO IR VĖJAS ŠVILPĖ, GREIT NEŠDAMAS TAMSIAIS DEBESIS. NENORĖJAU ŽIURĖTI TELEVIZIJOS, NĖ KLAUSYTI RADIJO. SAN PAULIO MIESTAS JAU MIEGOJO, BET JO ŠVIESOS MIRGĖJO LYG ŽVAIGŽDUTĖS.



TARP DAUGELIO KNYGU, AKIS UŽKRITO ANT DVIEJŲ ŽALVAIS VIRŠELIAIS TOMU.



SENAI JAS BUVAU SKAITĖS, LABAI TUOMET PATIKO.

DR. V. PIETARIS

ALGIMANTAS

ISTORIJOS APYSAKA

ATVĖRIAU PIRMUS PUSLAPIUS...

SKAIČIAU...

ČIA NE ISTORIJA, TIKTAI APYSAKA - ISTORIJOS PAGRINDU PARAŠYTA.

A1/72

Jaunystės AM

Pasaulio lietuvis - įvairūs kraštai

Se parassemos nos cemitérios das guerras mundiais nesta parte da Europa, achariamos muitos nomes lituanos, os falecidos dos exercitos de ambos os lados das duas guerras mundiais - mobilizados pela força dos inimigos da Lituânia ou voluntários nos exércitos dos outros países.

Na BELGICA houve muitos lituanos, trabalhadores nas minas de carvão, e até hoje a Comunidade lituana reúne várias famílias.



Uma senhora lituana traduziu os contos folclóricos lituanos a idioma flamengo (de uma parte da Belgica e da Holanda), também as poesias e novelas dos autores lituanos - um exemplo que mesmo uma pessoa pode fazer muito para ajudar o intercambio cultural e a amizade entre várias nações.

Entre os holandeses moram alguns lituanos, também na DINAMARCA, e representantes também aparecem nos congressos europeus ou mundiais dos lituanos. Houve cerca de 200 famílias agrícolas em LUXEMBURGO há muitos anos. A SUÉCIA aceitou muitos refugiados depois da segunda guerra, e vários ficaram lá ainda, mais perto da Lituânia. Todos os lituanos adultos conhecem, pelo menos através de artigos e livros, escritores professores, cientistas e artistas lituanos naqueles países.

Na SUIÇA moram nem 100 lituanos, mas todos são muito ativos escrevem na imprensa do país sobre a situação na Lituânia e o caso da independência de vida a todos os povos. Eles se reúnem umas vezes por ano na ocasião da Vasario 16 - o dia da Independência da Lituânia.



Antes de atravessar o canal da Mancha, temos que visitar os lituanos na Alemanha. Fechem os olhos e descansem um pouco - mas não se esqueçam que estamos na Europa - uns cem ou duzentos quilômetros já significam um outro país, e no Brasil estaríamos ainda no mesmo estado. O mundo é tão interessante para quem sabe conhecer todo país, toda nação como realmente é, aceitar o que há de bom, de bonito, os costumes, a comida, a história, a natureza, as famílias - e voltar para casa com novas idéias, com novas amizades; uma visão mais suave da família humana.

Šokėjos rašo apie kelionę į II PLJK

Mes esame "Nemuno" šokėjos. 1972 m. liepos mėnesį bus lietuvių Jaunimo Kongresas JAV-se. Mes šoksime, dainuosime ir pažinsime daug žmonių ir gražių vietų. Mes esame labai laimingos, kad mes turime išrinktos ir dalyvausime tokioj idomioj kelionėj.



SKAITYTOJAI

rašo ir duonos neprašo

K
R
Y
V
Z
I
U
K
A
I

1					
2					
3					
4					

Rymant.

Certa vez, duas velinhas estavam andando na rua e estavam conversando sobre a familia quando uma reclamou da sua nora:
- Tai enkrenkuoti!

J. Nikitin, H. Bareišis, T. Jočys

Čia matote vaizdą Afrikos. Vidurnaktį smalos fabrike juodi žmonės šoka ula-ula.

Čia matote vaizdą Baltijos kraštų. Vidurdienį balti žmonės geria balta pieną, baltai apsivilkę.

-Nilza Guzikauskaitė

"TITULARES DO NEMUNAS"

Quando? mes de julho
Onde? Estados Unidos
O Que? congresso
Para que? dancarmos e participarmos de debates lituanos sobre assuntos atuais.
Quem? "nós" do Nemunas
Com que fim? Para fortalecer a uniao que existe entre lituanos e descendentes espalhados pelo mundo.

- Skersai:
- Supinti plaukai.
 - Ne senas, o
 - Gyventoja iš kaimyninės Lietuvai šalies.
 -, papasakok man ilgą pasaką.
- Įsilgai:
- Lietuviškas muzikos instrumentas.

Atsakymas:
Skersai: 1. Kasos 2. Naujas 3. Latve 4. Seneli
Įsilgai: 1. Kankles

MŪSU LIETUVA Mūsų Lietuva Mūsų Lietuva Mūsų Lietuva

NR. 30

SEPTYNI (7-VII)



SKIRTUMAI.

ATSAKYMAI -
Surask 8 žvėris (ML 29)

ežys-porco-
espinho,
lapė-raposa
jautis-touro
šuo-cão
katė-gato
kiaulė-porco
šarvuotis-
tatu
žiurkė-rato
--Janetė
Nikitin

Redakcija iš-
girdo labai
įdomų sakinį
Jaunimo Kong-
reso atstovų
diskusijose:
Kun. J. Sulcas
pasakė: "Aš esu baltas!"

Čia duodame daugiau patarimų ke-
liautojams į Šiaurės Ameriką: vė-
liausių madų iš Vila Belos.

Atsakymas (Parasųkite tri-
juose langeliuose MENULIS:
o "0", tai yra, trečiame
nulis. Andra Vosyliūtė

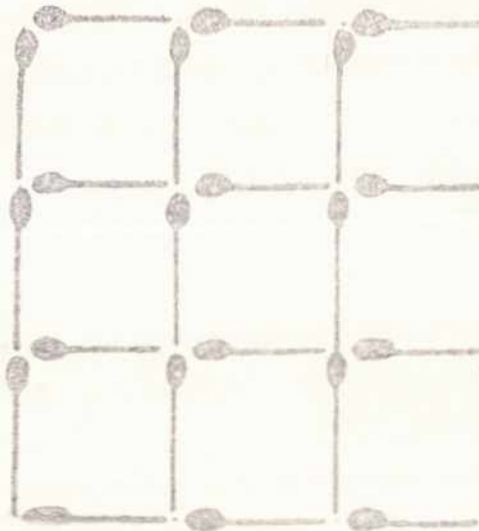
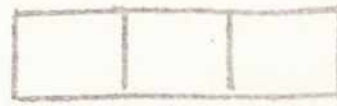
Naminiai gyvuliai ir paukščiai

K	K	I	A	U	L	Ė	U	A
U	A	G	A	I	Š	U	O	Ž
O	L	A	K	A	U	O	Ž	A
D	A	I	A	R	K	L	Y	S
A	K	D	R	I	A	A	S	I
S	U	Y	V	A	T	P	A	S
A	T	S	Ė	V	Ė	Ė	S	U
L	A	N	T	I	S	L	A	K
A	S	A	Ė	S	I	E	L	A

Andra Vosyliūtė

Horizontaliai 4
Vertikalčiai 7

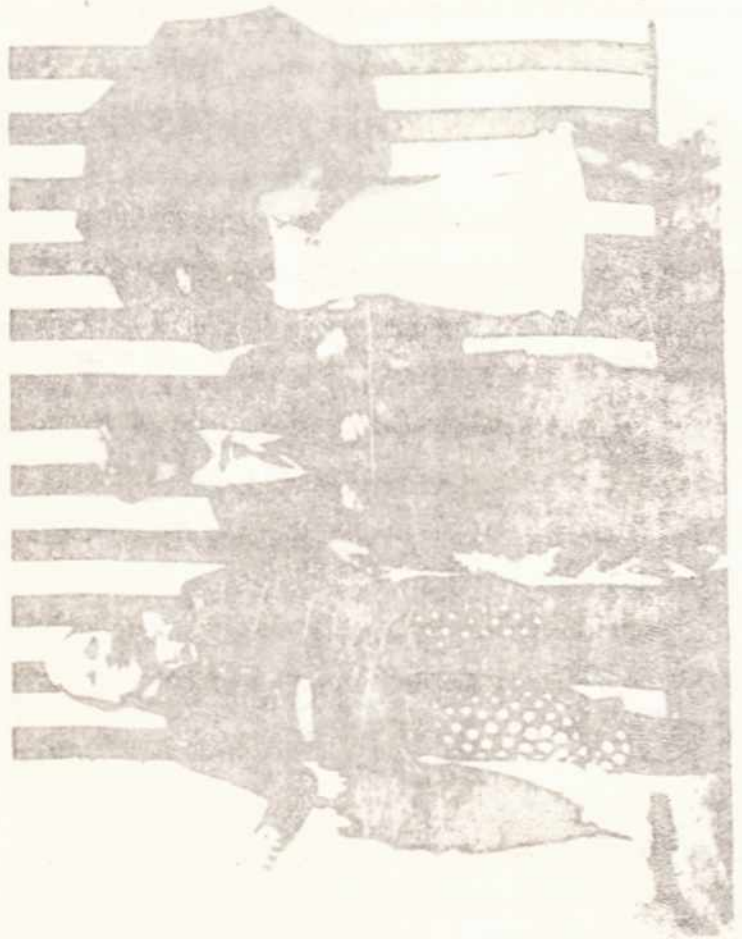
Parasųkite trijuose langeliuose
← menulis



UŽDAVINYS SU DEGTUKAIS

Kas žino, ką su degtukais reikia daryti, praneškite redakcijai, nes pametėme uždavinio tekstą. Arba, pasakykite kiek degtukų reikia atimti iš langelių, kad liktų tiksliai dantų krapštukai "palitos". Arba padėkite degtukus, kur jie priklauso, kad mama nepyktų.

Šio ML numerio 5,6,7,8 puslapius išdėstė ir suklijavo Antonio Carlos, Afonso José, Maria Alice ir Alvaro Miguel Idžauskai (Imirim).



P	E	S	U	A	I	R	K	K	M	E	V
N	Z	E	M	U	O	G	Ė	V	N	R	Y
O	L	T	C	E	R	E	S	N	Ė	S	Š
S	L	B	O	K	R	N	G	E	V	B	N
A	G	R	A	S	T	A	E	T	T	R	I
V	K	S	M	K	K	G	Y	I	P	B	A
Y	K	T	U	C	M	N	U	A	E	Y	
L	V	Ė	R	K	Y	K	O	A	Z	N	Z
S	T	B	O	B	U	O	L	Y	S	T	P
O	M	E	L	Y	N	Ė	T	Y	T	A	T
K	F	H	G	F	D	R	E	W	F	S	Y

K. VALAVICIUTE

- Agrasta
- Avietė
- Braškė
- Bruknė
- Ceresnė
- Kriaušė
- Mėlynė
- Obuolys
- Slyva
- Serbentas
- Vysnia

Žemuogė

VAISIAI

IR

Atrask

vardus

VOGOS

DRUTĖ IR KĖSTUTOS

D. BASTYS



Globoja S.P.
literatūros
ratelis

LITERATŪRA - DAILE - MOKSLAS

ŽMOGUS, KURIS SKAIČIAVO

Malda Tahar

Vertė
Rymantė Steponaitytė

Ir tuoj įrodysiu. Ir senasis Salim štai kaip skaičiavo:

- Jei už šimtą turėčiau gauti 20, tai už kiekvieną dešimtį (kas yra šimto dešimtoji dalis) turiu gauti dešimtą dalį dvidešimties.

Kiek yra dešimtoji dalis dvidešimties ?

Dvidešimties dešimtoji dalis yra 2.

Taip kad, už kiekvieną dešimtį, turiu gauti 2.

Kiek dešimčių yra 140 skaičiuje ?

140 skaičiuje yra 14 dešimčių.

Tad kaip sakiau, jeigu jis gavo 140, man priseina 14 x 2, kas yra lygu 28.

Ir senasis Salim, po visų tų išskaičiavimų, energingai susuko:

- Turiu gauti 28 denarus. Tik ši suma yra teisinga !

- Nusiraminkit, mano mielieji - pertraukė skaičiuotojas. - Į nesutarimus reikia žiūrėti ramiai ir be erzelio. Isikarščiavus lengva yra suklysti ir susipykti. Rezultatai, kuriuos jūs, mielieji, ginat, abiejų yra klaidingi, kaip tuoj jums įrodysiu.

Ir štai kaip išaiškino:

- Pagal sutartį, syras turėtų mokėti 20 denarų už nakvynę, jei parduotų brangenybių už 100, ir mokėti 35, jei parduotų už 200.

Taip mes turim:

Pardavimo kaina	Apsistojimo išlaidos
200	35
100	20
skirtumas 100	skirtumas 15

Prašau atkreipti dėmesį, jeigu 100 skirtumas pardavimo kainoje, tai 15 denarų skirtumas apsistojimo išlaidose ! Ar supratot ?

- Aiškus dalykas, kaip kupranugarės pienas ! - sutiko abu.

- O dabar - tesė skaičiuotojas - jei 100 priedas pardavimo kainoj duoda 15 priedo apsistojimo išlaidose, aš klausiu: - Koks turi būt priedas už nakvynę, jei apturėjau 40 priedo pardavime ? Jei skirtumas būtų buvęs 20 (kas yra lygu 100 penktadaliui), tai nakvynės kaina būtų pakilus 3 denarais (nes trys yra 15 penktadalis). Bet kadangi skirtumas buvo 40 denarų (kas yra lygiai dvigubai 20), nakvynės priedas turi būt 6. Teisingas užmokestis už apsistojimą, pardavus brangenybes už 140 denarų, yra 26.

MYKOLAS BIRŽIŠKA

Man labai malonu prisiminti apie Mykola Biržišką, nes jis yra artimas mano kaimynas; vos 12 kilometrų teskyrė mūsų tėviškes ir be to vos 18 metų skirtumas mudvieju amžiaus.

Mykolas Biržiška gimė 1882 metais Vieksniuose, Žemaitijoje, visuomenininkas, lietuvių literatūros istorikas, tautosakos tyrinėtojas. Užaugęs žemaitiškai Lietuviškoje, bajoriškoje kultūroje, tik apie 1900 metus apsisprendė kaip lietuvis, nes 1897 metais jau dalyvavo Siaulių gimnazistų mokinių katalikų maište prieš priverstiną pravoslavų pamokų

- Mielas drauge ! Skaičiai atrodo taip paprasti, o kartais apgauna net ir teisingiausius. Proporcijos, kurios mums atrodo kartais visai teisingos, neteisingai suprastos mus suklaidina. Kaip tik skaičiavimų netikrumas ir duoda šį negincijamą garsą Matematikai. Pagal sutartį, jūs turėsit užmokėt užėigos savininkui 26 denarus, o ne 24 su puse, kaip pradžioje tikėjot ! Iš tikrųjų, šio uždavinio galutiniam sprendimui dar būtų reikalinga apskaičiuoti mažą skirtumą, kuris nevertas dėmesio ir kurį neturiu priemonių tiksliai išreikšti.

- Teisingai sakot - sutiko brangenybių pirklys. - Prisipažistu, kad mano apskaičiavimas buvo klaidingas.

Pirklys, nieko nelaukdamas, išsiėmė iš kišenės 26 denarus ir padavė Salimui, o talentingajam Beremiz, padovanojo gražų auksinį žiedą su dviem tamsiais brangakmeniais, dar papuošdamas dovaną maloniais žodžiais.

Visi kas tik tuo metu buvo užėigoj stebėjosi naujojo skaičiuotojo gabumu, o jo garsas greitais žingsniais kilo aukštyn į triumfo bokštą.

lankymą, dalyvavo ir kituose politinio pobūdžio studentų sąjūdžiuose. Vėliau už tuos judėjimus buvo kariuomenės suimtas ir ištremtas dviems metams Sibiram.

Besėdėdamas kalėjimuose subrendo kaip revoliucionierius socialistas; tuo metu pradėjo domėtis lietuvių literatūra ir studijuoti jos istoriją. Pradeda spausdinti straipsnius iš lietuvių literatūros įvairiuose rusiškuose žurnaluose.

Po begalės pergyvenimų revoliuciniame gyvenime, galų gale 1907 metais baigė universitetą, pradėjo dirbti kaip advokatas, bet daugiausia atsidėjo literatūros istorijai ir visuomeniniam darbui: redagavo žurnalus, dalyvavo įvairioje veikloje, parašė literatūros apžvalgą.

Pirmajam karui prasidėjus, dirbo Draugijoje nukentėjusiems dėl karo šelpti centro komitete, nuo 1915 steigiamos lietuvių gimnazijos Vilniuje direktorius. Vėliau drauge su kitais dirbo lietuvių kalbos kursuose. Nuo 1915 metų dalyvavo Vilniaus lietuvių darbe, pasiryžusiame atstatyti Lietuvos Nepriklausomybę.

Išrinktas Lietuvos Tarybos nariu, bet socialdemokratų partijai spiriant iš Tarybos pasitraukti, 1917 gruodžio mėn. iš partijos išstojo. Skelbiant 1917 III Nepriklausomos Lietuvos atstatymą, okupantams vokiečiams verčiant pasisakyti ir už amžiną ryšį su Vokietija, 1918 I 26 kartu su kitais iš Tarybos pasitraukia, sugrįždamas su visa Taryba 1918 vasario 16 Lietuvos Nepriklausomybės akto skelbti. Toliau dalyvavo Tarybos darbuose nepolitiniu socialdemokratų srovės veikėju.

Ministerių kabinete paskirtas Švietimo Ministeriu. Vėliau dirbo įvairiausiuose mokslo dalykuose, redaguodamas laikraščius lietuvių ir lenkų kalbomis, redaguodamas Lietuvos istorijos vadovėlių, dėstė gimnazijose, dalyvavo mokslo suvažiavimuose ir aukštųjų mokyklų sukačių minėjimuose ir už Lietuvos ribų.

Nuo 1925 Vilniaus vadavimo sąjungos centro komiteto pirmininkas. Vytauto Didžiojo universiteto garbės daktaras, Latvių un-to garbės daktaras, Lietuvių Enciklopedijos vice-direktorius, nuo 1940-1944 Vilniaus universiteto rektorius.

1944 pasitraukė į vakarus, 1947 į JAV, bendradarbiauja spaudoje, LE redakcijos narys. Yra atspaudęs begalę įvairaus turinio straipsnių, dažnai pasirašydamas slapyvardė. Mirė 1962 VIII 24 Los Angeles. Šiais metais sukanka 10 m. nuo mirties ir 90 metų nuo jo gimimo. KJČ.

JUOZAS KRALIKAUSKAS

MINDAUGO NUŽUDYMAS

(Tęsinys)

Rudas siauraveidis ir vėl čia. Kimba, rėkauja, vis lenda belaisviams į akis. Kuo daugiau išiteiks kryžiuočiams, tuo geriau prasigyvens.

-7-

Treiniota - Žemaičių Viešpats ir gynėjas.

Rikis Treiniota vakar išėjo su rinktine šiton apylinkėn. Pakeliui prisijungė prajojamų pilių didikai su savo vyrais ir naujausiom žiniom. Jo rinktinė - drąsūs kareivos, tvirti ir smarkūs barzdočiai. Kai tik pašaukiami, jie ko skubiausiai susirenka žygiui: su savo žirgais, ginklais ir apranga.

Jis nusprendė sitoje girioje pastoti kryžiuočiams kelią. Ką nusprendęs, vykdo šaltai ir nesvyruodamas. Kryžiuočiams spąstai paspęsti prieš brastą, lyg milžiniškas voratinklis. Abiejose kelio pusėse iki pat tylios upės.

Brasta negili. Bet nuo jos į aukštupį ir žemupį — tik vos už poros sieksnių — tamsios siėtuvos: gilesnės negu per ieties ilgį. Barzdoti vyrai slypi už tamsiai žalių eglų, už nukarusių skujų pynių. Alksnių ir lazdynų krūmuose. Už vėjo nugriautų išvartų. Kadugių tankmės prietemoje. Visi — abipus kelio ir apie brastą.

Rikis Treiniota — ramus ir kietas, kaip geležis. Garbiniuotas ir gauruotas. Vidutinio ūgio, bet plačiais pečiais, stambių kaulų. Viršuj ūsų - posmailė nosis su didelėm šnervėm. Žandikauliai ryškūs. Po didele kakta tik lyg vos pusiau tepramerktos akys: mėlynos, nejudrios, mažai gyvos, o tačiau, kaip sakalo, pamatančios viską, kas reikia.

Mažakalbis — uždaras. Tik trumpai ir šaltai: padaryk tą ir tą, taip ir taip — tiek. O kuris gi išdrįstų nepadaryti, kaip jo liepta.

Rikis Treiniota pasiruošęs laukia. Ramus ir patikintis savimi, kaip katė ar lūšis. Jis pusiau tepramerktomis plieno akimis, tarsis, išžiūrės į ugnies ir vandens dievybes danguje, į jų žaibinius ženklus. Tarytum įklusės į gausmą šilę, į šitą šlamštimą, šitą galingą bylojimą, kurį tik krivė ir retas žynys tesupranta.

Treiniota iš slapties užpuls staiga. Jis jau iš mažens dienų yra prisižiūrėjęs, kaip katė apdairiai išsirenka užuolandą ir kantriai tykoja, šaltai laukia iki sulauks. Matydavo, kaip puola sakalas arba vanagas. Kaip staigiai, it strėlė, šauna lydeka. Stebėdavo, kaip voras ilgai ir atsidėjęs spendžia voratinklį, o pabaigęs užglūšta slapybėn pačiame pakraštyje.

Krankliai sukyla pasibaide rėkti. Sukdamiesi krankia, spyriojasi prieš vėją.

Treiniota jau ir iš kranklių mato, ne tik iš zvalgų žino: kryžiuočiai visai čia pat.

Jis pusiau pramerktomis akimis stebi pro šakas. Šitie patys juodieji krankliai nutūps iškapoti akių...

Žemaičiai su ginklais rankose slypi abiejose kryžiuočių vilkstinės pusėse. Kai kurie — vos tik per strėlės skrydį.

Priekiniai kryžiuočiai jau prijoja brastą.

Ištroškę arkliai puolasi vandenin, tiesia snukius į atgavią srovę. Iš paskui kiti lenda ir grūdasi pirmyn.

Brasta greit pasidaro pilna. Arkliai šonas prie šono.

Šilo viršukalnėje rikis Treiniota staiga ištraukia kardą iš makšties. Susyk jo šauklys ima pūsti skardujį ragą.

Vienu metu pašoka žemaičiai.

- Gaa-las kraugeeeria-a-aam! - puldami rėkia ant viso šilo.

Vėl šakojasi kitas. Ir vėl kitas krenta šilan, it sulūžus ietis.

Vyrai rėkia, keikia. Kiekvienas stengiasi, kaip įmanydamas, nukirsti priešininką. Įtempe akis, kerta smūgį po smūgio. Šniokštauja.

Pagaliau - prašvinta, kaip ir po kiekvienos audros.

O rytojaus diena — vėl popietė.

Po vakarykščios perkūnijos vėl ramiai žaliuoja giria - žmonių maitintoja, šildytoja ir slėpėja.

Šiandie popietė jau tyli ir šviesi. Pakraščiuose kur-ne-kur baltaplunksnis debesėlis.

Prie sudegintos dimsties susibūrus minia.

Ūsoti barzdočiai ir jauni. Yra čia ir kareivų, ir žynių, ir prasigyvusių laukininkų, kurie jau išgali karan joti. Bet daugiausia — paprasti laisvieji laukininkai: žemdirbiai, nepriklausą nuo kareivų nei asmeniškai, nei ūkiškai. Yra čia ir kareivų kaimams priklausančių žemdirbių, vadinamųjų kaimynų.

Sugrižę iš slėptynių girioje ir raistuose. Apšepę išblyškę, mažai tenumigę. Kai kurie vienmarškiniai, persijuosę juostom, trinytėm kelnėm. Kiti iki kelių siekiančiom palaidinėm, susijuosę diržu ar kanapių virvele. Čia ir žmones iš toliau: išvaduo tieji; kurie buvo kryžiuočių pagauti ir išvaromi.

Minia susirinkusi liaudies teisman.

Atjoja rikis Treiniota pelės plauko žirgu. Blizgu liuoja skydas, sidabru papuostas diržas ir žalvarinės kamanų plokštelės. Prie kairiojo šono-kalavijas makštyje. Geležiniai žaslai. Geležinės balno kilpos.

(Bus daugiau)



Kenčiantis Kristus

Ada Korsakaitė

Motinos rankose

Iš 4 psl.

nes ruošiant karių ginklu kariuoti, pirma reikėjo idiegti juose kovingumo dvasią, stiprinti vidinį būsimųjų karių atsparumą ir pasiryžimą kovoti už tautos laisvę.

Šis lietuviškos motinos vaidmuo nesibaigia ir dabar, nes vėl paniekinti ir pavergti Lietuvai reikia naujų, atsparių dvasios kovotojų, o tas įgyjama tik labai palengva, iš mažens auklėjant jaunąją kartą ir ugdant nuolatinį patriotizmo dvasioj.

Mūsų motina atlieka svarbų vaidmenį, paruošdama jaunąją kartą tolimesnei Lietuvos laisvinimo kovai tęsti, nes be naujų jėgų ta kova greit sustotų. Jos dėka jaunieji išlaikys savo tautą išseivijoje ir lietuviškasis gyvenimas dar ilgai nenustos pulsavęs.

Lietuviškų mokyklų nelankiusiam jaunimui nėra lengva nušviesti tautinio atimimo svarbą ir prasmę, tėvų nės pavergėjo tikrą klastingąjį veidą ir nepriklausomos Lietuvos šviesą ir mielą praeitį.

Lietuvė motina nuoširdžiai ir kantriai visa tai atlieka. Ji pati šventai tiki ir supažindina jaunuosius su lietuvių tauta, turinčia aukštą kultūrą, meninį skonį, galias tradicijas, o taip pat ir žmones, kurie nesustodami visa tai puoselėja, kečia ir palaiko; todėl tokia tauta žlugti negali, ką mums pripazįsta ir svetimieji.

Kai gimtojoj žemėj lietuviškos motina kovoja prieš režimą, griauančią mūsų kultūrą, slopinančią laisvą kūrybą iš jos moters ir motinos teises, TAIP LAISVAM PASAULYJE ji stengiasi sulaukyti ne mažesniu tempu besiskverbiantis į jaunųjų lietuvišką dvasią svetimas kultūras tradicijas ir tuščius viliojimus.

Todėl, tęsdamos lietuviškos motinos garbingas tautines pareigas, Motinos Dieną švęsdamos rimtai susikaupusios, paklauskim savęs, ar pakankamas mūsų įnašas į tėvynės aukurą, pasiryžkime Lietuvos ateičiai daugiau atlikti per jaunąją kartą, nes anot poeto Brazdžionio, visas mūsų darbas, visos pastangos bus tik tiek vertos, kiek juo sugebės pasinaudoti kiek ji sugebės tęsti ir plėsti, aukštyti kelti sveikas, galingas mūsų tautos vaikas, Lietuvos vaikas — mūsų ateities princas-karalaitis. Bet ar jis turi sau tinkamą sėstą?

Lietuvė motina ir yra ta tikroji jo patarėja, palydovė ir kelrodė mažam lietuviukui kopti į tą lietuvišką sėstą, apsaugojant jį nuo svetimų įtakų.

Motinos Dienos proga pasiryžkim jam sudaryti ko lietuviškiausias augimo ir brendimo sąlygas, kad šeimoje vaikai įgautų tautinio auklėjimo pagrindą, k ir savitą tautos charakterį bei jai priklausomumą jausmą. Nepamirškime, jog lietuviškos motinos abejingumas bendriems Lietuvos reikalams grėsia išseivijai tautine mirtim.

Ši Motinos Diena tebūna mums ne vien iš kitų laukiamos pagarbos ir dėkaugsmo, bet priminimo ir naujo įkvėpimo diena, kad kovai už Lietuvos laisvę skirtume visas jėgas, visus sugebėjimus ir talentus, kad jaustume, jog atlikom visa, ką galėjome, kad lietuviškos motina savo patriotizmu, giliu tautos reikalų ir motinos pareigų supratimu vėl prikelėtų didžiąją mūsų visų Motiną — Tėvynę Lietuvą.

MŪSŲ PADANGĖJ

KONCERTO ATGARSIAI

Ilgesnis savaitgalis ištuština S. Paulį. Vieni išvyksta į pajūrį, kiti į kaimus švaresniame ore pasibuvoti.

Solistės Dalios Noreikaitės Kučėnienės koncertui vistiek prisirinko veik pilna T. Jėzuitų Šv. Kazimiero parapijos salė. Ir tikrai neveltui jie susirinko.

Jeigu gale koncerto Brazilijos šokių rinktinė solistei sudainavo "Bravo, bravissimo", reikia pasakyti, kad tikrai ji buvo to verta.

Repertuaras nedidelis, tačiau parodė solistės plačią balso apimtį ir skoningus niuansus. Tarp fortisimo ir pianisimo publika galėjo pasigėrėti tiek klasiniu Mocartu, operistiniais Bellini ir Verdi, kaip ir mūsiškiais Jakubėnu, Petrausku, o ypač Budriūnu. Šio paskutinio "Mieguželio noriu" daina nepaprastai jautriai buvo padainuota, o publika taip pat neįprastu susikaupimu išklusė. Iš viso, solistė Kučėnienė labiau linkusi į jautrias liūdnas ir tragiškas melodijas. Repertuare abiejų koncerto dalių pabaigai pasirinko "Oi, kaip dažnai" (Bellini) ir

"Eglės" sudieu (Petrauskas), perdidama publikai labai vykusiai dainų dvasią. Ekstra priede "Palankėj" su kylandčiu ir labai rizikingu finalu parodė, kad jaučiasi visiškai tikra savo balso valdyme, ypač suprantant, kad nuo paskutinės gaidos kad ir mažiausios klaidelės priklausos viso koncerto išspudis. Ir gerai pasisekė!

Retai kuomet čia mūsų publika turi gerų vokalių koncertų; retai mus kas aplanko ir dažnai visokios nepramatomos aplinkybės sukliudų gera sėkmę. Šį koncertą tačiau, reikia skaityti be jokių apsiribojimų, visiškai pasisekusių ir liekame dėkingi visiems, kurie prisidėjo prie šio koncerto suorganizavimo. Paminėtinas dar prof. Magdaleno Gentile Rodrigues pianu palydas tiek tarptautinėje dalyje, ir ypač ant greitųjų paruoštoje jai visiškai nepažįstamoje lietuvių autorių pusėje.

Tautinių šokių rinktinė pasirodė koncerto vidury. Jaučiasi didelė pažanga tiek judėsių darnume, tiek išbėgų ribotume. Jie dar turi gražaus laiko atbaigti vieną kitą smulkesnę ir tuo užsigarantuoti pasisekimą Tautinių Šokių Festivalyje. Deja, to pat negalima pasakyti apie Vietinių dainininkų grupelę. Turint mintyje, kad tai pirmas pasirodymas, daug ką reikia dovanoti. Dar turi daug laiko, tikrai išlygins pirmuosius sunkumus. O pradžia visiems sunki. Užsienyje jie galės prijungti dar Brazilijos folkloro vieną kitą dalykėlį, duodami tuo tarptautinį antspalvį. Gal siūlytina akordeonui palikti tik pritarimą, o dainininkams imtis unisono su niuansais.

Gale koncerto rinktinės jaunimas įteikė p. Kučėnienei vietos darbo prisiminimą, padėkodami taip pat p. Kučėnui, kurio dėka ši kelionė po Pietų Ameriką galėjo būti atlikta.

A. D. P.

ŠVENTKELIONĖ

Mūsų broliai ir sesės Lietuvoje šaukiasi mūsų pagalbos ir maldų. Kaip kitais metais taip ir šiemet Šv. Juozapo Vyrų Brolija organizuoja šventkelionę į N. S. Aparecida do Norte šventovę.

Keliausim gegužio 28 d. Autobusai išeis iš Zelinės, V. Prudentės, ir Casa Verdės. Tiksliai valanda bus atspausta bilietuose. Bilietai gaunami šiose vietose:

Casa Verde pas Jurgį Matelionį, Autobusai išvyksta 6 val. ryto, Mišios 11 val., Kalvarijos po pietų išvyksta iš ten 4 val. popiet.

ŠI SEKMADIENI PAGEBSIM SAVO MOTINAS !!

TAI BUS ZELINOJE, SESERŲ PRANCIŠKIEČIŲ GIMNAZIJOS SALĖJE.
PROGRAMOJE: 15.30 Mišios. 16 val. minėjimo aktas. 17.30 arbatėlė
Jaunimo namuose.

MENINĘ PROGRAMOS ADALŲ ATLIKS: Bendruomenės ir „Aušros“ cho-
rai, Žilvičio ir Nemuno sokėjai, ir kiti...
PROGRAMOS PRANEŠĖJAI: Arūnas Steponaitis ir Laima Vosyliūtė.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ - COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA Gavo iš Stasio Kumpio, gyvenančio Teresopoly, estado Rio de Janeiro, 150 kruzeirų čekių Pinigai prašomi paskirstyti sitaip Jaunimo Kongreso išlaidoms 100. Mūsų Lietuvos prenumeratai (1972 50 kr..

Bendruomenė džiaugiasi Stasio Kumpio jautriu lietuvišku reikalų supratimu. Tai pavyzdys ir kitiems tautiečiams!

M.V.

ooo

NAUJOSIOS B. L. BENDRUOMENĖS TARYBOS PIRMASIS POSĖDIS BUS GEG: 12 dieną, penktadienį, 20.00 val. Jaunimo namuose, Zelinoje.

ooo

Norintieji padėt mūsų jaunimui nukeliauti į Jaunimo Kongresą ir į Tautinių Šokių festivalį, ypatingai jo pasirodymus eilėje Kanados ir Amerikos lietuvių kolonijų, malonėkit savo aukas įteikti sekantiems asmenim: Juozui BAUŽIUI, J. Kom. išdininkui, Zelinos ar Moks klebonijose ir Arūnui Steponaičiui, JK pirmininkui.

Paaukoję šimtaine, 50 ar 20 kruzeirų gaus gražiais atspaustas AUKSO KNYGAS Mažiau aukoją pasirašys aukų lape. Organizacijos yra prašomos taip pat paremti kelionę, padarydamos rinkliavas savo narių tarpe ir skirdamos sumas iš savo išdų. Juk atstovai ir šokėjai atstovaus visą Brazilijos lietuvių koloniją, tai, kiek galim, visi turim prisidėt.

Už a. a. kun. Benediktą SUGINTĄ jo mirties 30 dienos proga bus gedulingos pamaldos šio mėn. 20 dieną, šeštadienį, 19, 30 val.

Kviečiami galimai gausiau dalyvauti pamaldose, reiškiant Veljoniui pagarbą ir padėką.

Saleziečiai

Labai gerbiama Prelata

FEJU RAGAZINSKA

Sveikiname gimtadienio ir vardinio proga!

Zelinoas M. Apastalavimas

ŠI MŪSŲ LIETUVOS NUMERŲ IŠLEIDŽIA KAPITONAS JUOZAS ČIUVINSKAS IR ŽMONA.

PADĖKA

Užbaigęs savo kadenciją, kaip Br. L. Bendruomenės Tarybos Pirmininkas, reiškiu gilią padėką visiems Tarybos bei Revizijos Komisijos nariams, kurie nuoširdžiai bendradarbiavo laike 2 metų Bendruomenės labui ir jos progresui.

Ta pačia proga dėkuoju ir visiems Bendruomenės nariams, ir tikiu, kad visi dirbsite ir ateityje su dar didesniu pasišventimu Bendruomenės labui, nes ji yra mūsų visų lietuvių Bendruomenė, ta d mūsų visų šventa pareiga visomis jėgomis ją remti ir palaikyti, nes „lietuviais esame mes gimę, lietuviais turime ir būt...“ Pa-
vergtą Tėvynę laukia mūsų visokeriopos pagalbos, jai esame visi reikalingi: jauni ir seni, nes visi esame Bendruomenės nariai, tad įsijunkime visi į darbą, nekreipdami dėmesio į klaidingus pranašus bei tendencingas kritikas, sukurdami Bendruomenę tikrai visuotinę.

pas. Kapitonas Juozas Čiuvinškas
Pabaltijos Valstybių Komiteto Pirmininkas

14 gegužės yra Lietuvos pasiaukojimo Nekalčiausiai Marijos Širdžiai diena. Ji skirta maldai už Lietuvą, o taip pat atnaujinimui savo ir šeimos pasiaukojimo Marijai.

Zelinos bažnyčioj 11 val. bus bendros abiejų parapijų pamaldos už Lietuvą su atnaujinimu pasiaukojimo Marijos Širdžiai.

Laikykim šią dieną savo lietuviškais atlydais.

Paieškomas Ericlos-Valteris, Zelma Norka Salge. Atsiliepti šiuo adresu: LIETUVOS TSR, Kaunas-5 Kleboniško gatve 39, Bratuosovos A. A.

GEGUŽĖS 10 DIENĄ SU-
EINA DVEJI METAI NUO
TRAGIŠKOS MIRTIES

LIUCLJOS ŠUKYTĖS
JULĖS ŠUKIENĖS
RUZMINIENES IR
JUZĖS SATKŪNIENĖS

Šv. Mišios už jas bus trečiadienį, gegužės 10 dieną, 20 valandą.

Visus gimines ir pažįstamus nuoširdžiai kviečia dalyvauti

INŽ. PRANAS ŠUKYS
IR
SATKŪNŲ ŠEIMA

IŠVYKA

Darbininkų dieną, gegužio 1, apie 30 jaunimo virš 12 metų, su kun. H. Šulcu traukiniu nuvyko į Serra do Mar.

Laiką praleido skautišką programą, kepdami ant iešmu duona ir k. Grižo patenkinti, norėjo net pėkšti par-eiti iš S. Caetano stoties į Zeliną. Kita išvyka pramatomą birželio 1 dieną.

ooo

IEŠKO GIMINIŲ

Konstancija Lukoševičiūtė, gyvenanti Naujorke, (JAV) ieško sesers MAGDALENOS TEIBELIENĖS, gyvenančios Brazilijoje. Žinantieji, kur ji gyvena malonėkit pranešti ML redakcijai.

ooo

PAULINA REMEIKAITĖ-BUČKIENE, gyvenanti Los Angeles mieste Š. Amerikoje ieško savo pusbroliu Antano ir Povilo STRUGATALŲ. Jie

kilę iš Sargūnų kaimo, Joniškio vvalščiaus, Šiaulių apskrities. Brazilijon išvyko tarp 1926 -1928 metu. Abu jau senosios kartos lietuviai.

oo

1973 metais JAV-se bus ruošiamas antrasis Mokslo ir kūrybos simpoziumas (pirmasis 1969 m.), kurį Lietuvių Bendruomenė pavedė Amerikos lietuviu inžinieriu ir architektų sąjungai suruošti. Programą organizuoja ir ruošą koordinuoja prof. dr. Algirdas Avižienis iš Los Angeles.